

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2016

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Посланичка група ДВЕРИ
14. новембар 2016. године
Београд

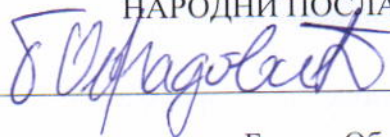
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности
01	02-2048		

16

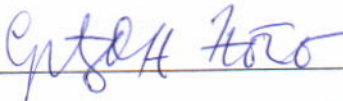
ПРЕДСЕДНИКУ
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини (Сл. гласник РС, бр. 9/2010) и чланова 150. ст. 1, 190. ст. 1 Пословника Народне скупштине, подносимо ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ О ГЕНОЦИДУ НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ НАД СРБИМА, ЈЕВРЕЈИМА И РОМИМА ТОКОМ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА, с предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

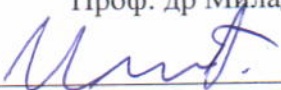
Бошко Обрадовић

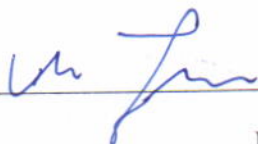
Срђан Ного

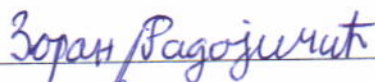
Проф. др Миладин Шеварлић

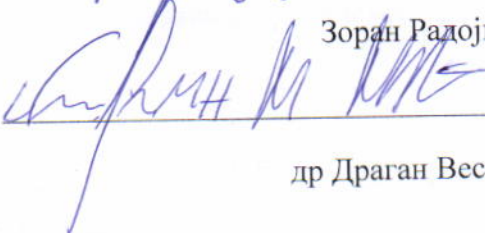
мр Иван Костић

Марија Јањушевић

Зоран Радојичић

др Драган Весовић

ПРЕДЛОГ

Полазећи од чињенице да се у Републици Хрватској намерно и систематски затире сећање на геноцид који су власти Независне државе Хрватске, а која је укључивала део Срема који је данас у саставу Републике Србије, као и подручје данашње Босне и Херцеговине, посебно муслимане прозване „цвећем хрватског народа“, током Другог светског рата починиле над Србима, Јеврејима и Ромима;

Имајући у виду да се у хрватским јавним гласилима и квази историографским радовима не само прећуткују него и радикално умањују жртве овог геноцида, нарочито у Јасеновцу, и њихов број своди на 40.000 убијених Срба, Јевреја и Рома, као што је то, у својству историчара, чинио и први председник Републике Хрватске Фрањо Туђман;

Знајући да су усташе као починиоци геноцида у Хрватској, укључујући и Анту Павелића, данас у Хрватској од стране веома утицајних и веома пристрасних фактора, представљају као борци за национално ослобођење и независну Хрватску на темељу такозваног историјског и државног права хрватског народа;

Будући да историјски доказан геноцид над српским, јеврејским и ромским народом никада није био предмет примерене политичке осуде ни у Титовој комунистичкој Југославији, ни у данашњој Републици Хрватској и да хрватски народ никада није прихватио одговорност за геноцид који је у његово име почињен, како је то иначе учинио немачки народ за холокауст који су у његово име учинили нацисти, а да ни Римо-католичка црква није осудила злочине геноцида у НДХ као што је осудила злочине на другим европским стратиштима у Другом светском рату и извинила се због учешћа неких њених представника у њима;

Будући да власти Народне односно Социјалистичке Републике Хрватске, као федералне јединице у оквиру ФНРЈ односно СФРЈ, и данашње Републике Хрватске, као независне државе, никада нису понудиле обештећење жртвама геноцида и њиховим потомцима;

Будући да стратишта на којима су жртве овог геноцида биле мучене, масакриране и убијане и масовне гробнице у које су бацане и без дужног поштовања и примереног обреда покопане, до данас нису на ваљан начин обележене и заштићене;

Будући да су Анте Павелић и многи његови доглавници по окончању рата побегли из Независне државе Хрватске, користећи тзв. пацовске канале, користећи помоћ појединих ватиканских клирика и прелата, те да многима од њих није суђено у земљи, што би хрватски народ довело до признања непојмљивих злочина почињених у његово име и моралног просветљења и прочишћења;

Народна скупштина Републике Србије доноси:

РЕЗОЛУЦИЈУ

О ГЕНОЦИДУ НЕЗАВИСНЕ ДРЖАВЕ ХРВАТСКЕ НАД СРБИМА, ЈЕВРЕЈИМА И РОМИМА ТОКОМ ДРУГОГ СВЕТСКОГ РАТА

1. Да су злочини усташа над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата у Независној држави Хрватској смишљен и планиран геноцид, онакав какав је дефинисан Конвенцијом о спречавању и кажњавању геноцида, усвојеном од стране Генералне скупштине Уједињених нација 9. децембра 1948. године;

2. Да је приликом спровођења овог геноцида само у јасеновачком систему хрватских концентрационих логора за истребљење Срба, Јевреја и Рома и неистомишљеника мучено, пљачкано, силовано и потом убијано од стране Независне Државе Хрватске: 700.000 Срба, 23.000 Јевреја и 80.000 Рома, једино због тога што су припадали другом народу, вери или раси;

3. Да је Независна држава Хрватска била једина земља током Другог светског рата у којој су постојали концентрациони логори за истребљење деце у Старој Градишци, Јасеновцу, Уштици, Јабланцу, Јастребарском, Ријечи код Јастребарског, Горњој Ријечи код Крижеваца и Лобограду и да је у њима према још недовршеним истраживањима страдало 42.791 српско дете, 5.737 ромске и 3710 јеврејске деце;

4. Да је злочин геноцида у Независној Држави Хрватској по својим размерама раван холокаусту који је нацистичка Немачка извршила над Јеврејима;

5. Да је током провођења овог геноцида велики број Срба био принуђен да, зарад биолошког опстанка, промени свој национални и духовно-историјски идентитет и да се одрекне своје православне вере и под присилом и смртном претњом прихвати Римокатолицизам;

Полазећи од ових закључака Народна скупштина Републике Србије захтева:

1. Да Република Хрватска, као држава хрватског народа, одлуком својих највиших органа, прихвати историјску и сваку другу одговорност за геноцид Независне државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата;

2. Да се на достојан начин обележе и обезбеде сва места злочина и чува успомена на његове многобројне жртве;

3. Да се у целини сачува и одржава, као споменик жртвама, јасеновачки комплекс концентрационих логора за истребљење Срба, Јевреја и Рома;

4. Да се утврди и спроведе програм заштите и уређења Спомен подручја Доња Градина у сарадњи са надлежним институцијама Републике Српске (БиХ) и Републике Србије;

5. Да се у Републици Хрватској, Босни и Херцеговини и Републици Србији одреди исти дан у знак сећања на жртве геноцида у Независној Држави Хрватској - Србе, Јевреје и Роме;

6. Да се утврди и у разумном року исплати правична одштета жртвама овог геноцида и њиховим потомцима од стране Републике Хрватске.

Народна скупштина Републике Србије очекује да међународна и домаћа јавност, посебно државе антифашистичке коалиције Другог светског рата, подрже ову Резолуцију о геноциду Независне државе Хрватске, како би она, након седамдесет година чекања, угледала светлост дана.

ПРЕДСЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Маја Гојковић

У Београду, _____ 2016. године

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у члану 99. став 1. тачка 7. и став 3. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина Републике Србије доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије и да врши и друге послове одређене Уставом и законом, као и у члану 8. став 1. Закона о Народној скупштини (Сл. гласник РС, број 9/10), којим је прописано да Народна скупштина доноси и резолуције.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ РЕЗОЛУЦИЈЕ

Већ седам деценија узроцима, последицама и размерама геноцида којег је починила усташка Независна држава Хрватска баве се бројни научници и историчари широм света, и сви они јасно квалификују да су највеће жртве усташког погрома били Срби, али и Јевреји и Роми који су живели на простору Независне државе Хрватске, а она је територијално обухватала велики део садашњих: Републике Хрватске, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Срема у Републици Србији, укључујући и подручје данашње београдске општине Земун и Старо сајмиште. Такође је непобитно утврђено да су у логорима намењеним за систематско уништавање Срба, Јевреја и Рома убијани и Хрвати и Муслимани искључиво због њихове идеолошке припадности антифашистичком покрету, као и да то није рађено